

De ce o cinstim pe Maica Domnului?

Sfântul Teofan Zăvorâtul spune că o cinstim pe Maica Domnului „pentru că nici îngerii cu arhanghelii, nici heruvimii și nici sera-fimii nu au luat parte în chip atât de apropiat și esențial la orânduirea mântuirii noastre așa cum a făcut ea. A trebuit ca Dumnezeu să-Și însușească în Persoana Sa firea omenească; fără acest lucru nu putea fi orânduită mântuirea noastră... Firea aceasta a fost luată din Pururea Fecioara prin aflarea Sfântului Duh și umbrirea puterii Celui Preaînalt”.

În teologia ortodoxă, învățătura despre Maica Domnului stă în strânsă legătură cu învățătura despre Mântuitorul nostru Iisus Hristos și despre mântuirea neamului omenesc. Sfânta Fecioară Maria se bucură în Ortodoxie de „preacinstire” sau „supra-venerare”, adică de o cinstire care o întrece pe a tuturor sfinților, chiar și pe a apostolilor. Din-tot-deauna, Biserica a cinstit-o pe Fecioara Maria, iar acest lucru reiese din textul Sfintei Evanghelii. Încă din perioada apostolică, figura Maicii Domnului a deținut un loc deosebit.

O sărbătorim pe Maica Domnului la 25 martie de Buna Vestire, la 8 septembrie de Nașterea ei, la 21 noiembrie la Intrarea în Biserică, la 26 decembrie – Soborul ei, în vinerea din Săptămâna Luminată, de Izvorul Tămăduirii, și la 15 august la ziua

Adormirii. În afară de aceste zile o mai prăznuim la 1 octombrie (Aco-perământul Maicii Domnului), 9 decembrie (Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana), 2 iulie (Aducerea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne) și 31 august (Punerea în raclă a brâului Maicii Domnului).

Cântarea cea mai cunoscută închinată Născătoarei de Dumnezeu și intonată foarte des de către preoți și credincioși este aceasta: „Apă-rătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născă-toare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm -

ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!”

ziarullumina.ro